

شهر آرامحله

در گفت و گو با مدیر بیت بوستان ملت مطرح شد

پیوند محیط زیست، فرهنگ و سلامت

به جرئت می توان پارک ملت را یکی از غنی ترین ظرفیت های شهری مشهد نامید، مجموعه ای که به واسطه جانمایی خوب و البته فضای طبیعت و همچنین ورزش خاصی که دارد بسیار محبوب است، در این گزارش به سراغ عباس سیامکی، مدیر بیت بوستان ملت، رفتیم تا بیشتر با ظرفیت های این مجموعه آشنا شویم...

اولین جلسه شورای محله شریف برگزار شد

تصمیم نخست، دیدار با کمیته نظارتی منطقه

پس از تشکیل مجامع داوطلبی شورای اجتماعی محلات منطقه ۱۱ و انتخاب اعضای شورای اجتماعی محلات، اولین جلسه شورای اجتماعی محله شریف با حضور تمام اعضا هفته گذشته برگزار شد...

شهر آرامحله بررسی می کند

لازمه توسعه فضاهای ورزشی

در گذر زمان برای هر شهری نیازهایی به وجود می آید، به عنوان مثال با گسترش مجموعه شهری، افزایش جمعیت و ایجاد ترافیک های درون شهری زیاد، ضرورت راه اندازی مترو در شهر احساس می شود، برخی نیازمندی های دیگر در شهر هستند که وجود دارند...

شاعر ساکن منطقه در گفت و گو با شهر آرامحله مطرح کرد

موانع رشد ادبیات در دوران کنونی

اولین جلسه شورای محله شریف برگزار شد

تصمیم نخست، دیدار با کمیته نظارتی منطقه

در شورای محله و مسئول کارگاه هانبل، بیان کرد: «کارگاه تولیدی، حمایتی معلولان هانبل (دختران بالای ۱۴ سال) از سال ۹۳ با ارائه طرح اولیه در باره اشتغال معلولان با ۲ کارگاه خیاطی و صنایع دستی تحت حمایت بهزیستی شروع به فعالیت کرد، اکنون بعد از ۵ سال افزون بر ۲ کارگاه اولیه، کارگاه قالبیافی و چرم دوزی با مجموع ۵۰ نفر مددجو، ۵ نفر استادکار، یک نفر به عنوان مسئول فنی، یک نفر روان شناس و یک نفر آشنیز با حضور مؤسسان مرکز مشغول به فعالیت های تولیدی است. عمده فعالیت های کارگاه به صورت جزئی و نمایشگاهی به فروش می رسد در حالی که توانایی تولیدی برای دریافت سفارش های مختلف از جمله ساک های دوستدار طبیعت، لباس های بیمارستان، کاورهای رنگی ورزشی مدارس، کاورهای کت و شلوار، کیف های فروشگاه، دستمال آشپزخانه، لباس نوزاد در کارگاه خیاطی، دوخت انواع کیف پول، کیف های دستی و مدارک، جاکارتی با لوگو و آرم سفارش دهنده به عنوان هدیه تبلیغاتی، همچنین انواع کمر بند و دستبند چرمی در کارگاه چرم دوزی، بافت انواع تابلو فرش، قالیچه و گلیم، کوسن های رنگی در کارگاه قالی بافی و تولیدات سرامیکی و لعابی به

درخواست هایی برای برطرف کردن برخی نقص ها وجود دارد، با توجه به بودجه ای که مختص محله ماست می خواهیم که این بودجه تنها برای محله هزینه شود و طرح هایی مثل بازپیرایی پارک ها از بودجه شهرداری تأمین شود.»
اشرف نعیمی، رئیس شورای اجتماعی محله شریف، در ادامه جلسه بیان کرد: «چهار سالی است که طرحی با هدف ازدواج آسان با عنوان سایبان عشق در منطقه ۱۱ در حال اجراست که این طرح با حمایت انجمن «یاد یاران» انجام می شود، در راستای این طرح تاکنون ۳ همایش مشاوره قبل از ازدواج برگزار شده است. بنابراین پیشنهاد دادم تا مکانی برای اجرای این طرح داشته باشیم تا مراجعه کنندگان بتوانند از آن استفاده کنند. همچنین در ارتباط با این طرح امکاناتی را بعد از ازدواج در اختیار زوجین می گذارند تا بتوانند مراسم های خود را با هزینه کمتری اجرا کنند.»
نعیمی ادامه داد: «تاکنون طرحی با عنوان گردشگری شهری با کمک شهرداری انجام می شد و برنامه های مشاهدگردی و بوم گردی را اجرا می کرد، درخواست داریم در راستای شناساندن بیشتر ظرفیت های شهری این طرح تداوم داشته باشد.»
مینا سالاری، نماینده سازمان های مردم نهاد

پس از تشکیل مجامع داوطلبی شورای اجتماعی محلات منطقه ۱۱ و انتخاب اعضای شورای اجتماعی محلات، اولین جلسه شورای اجتماعی محله شریف با حضور تمام اعضا هفته گذشته برگزار شد.
در اولین جلسه شورای محله شریف که با موضوع انتخاب رئیس شورای محله و بررسی برنامه های پیش روی شورا برگزار شد، بعد از ارائه توضیحات و دستورکار از سوی رنجبر گلستانی، کارشناس فرهنگی منطقه، اعضا به معرفی خود پرداختند و طبق رای گیری انجام شده اشرف نعیمی به عنوان رئیس شورای محله شریف انتخاب شد.
پس از انتخاب رئیس شورای محله شریف، آنهابنا آرشیان، نماینده ساکنان محله، به اهمیت جایگاه جوانان اشاره و بیان کرد: «با استفاده از امکاناتی مانند شبکه های اجتماعی و استفاده از فضای مجازی می توان ارتباط بهتری با نوجوانان و جوانان برقرار کرد و از ظرفیت های آن هادر پیشبرد برنامه های محله کمک گرفت.»
آرشیان ادامه داد: «در اجرای طرح «محله ما»

سید مصطفی بهشتی

امنیت و زیرساخت، لازمه توسعه دوچرخه سواری

حرف اول

سید مصطفی بهشتی
دبیر شهر آرا محله

به آخرین روزهای تابستان که می رسیم و زمانی که نسیم پاییزی در شهر می پیچد، به یاد معضل تکراری و آشنای این سال های شهر می افتم، جایی که به علت طولانی شدن زمان وارونگی هوادر پاییز و زمستان و البته نقش پررنگ انسانی، هوای آلوده بر سر شهر سایه می افکند و بسیاری از برنامه ها و رفتار شهر وندان را تحت تأثیر قرار می دهد.

در این سال ها برای برطرف شدن مشکل آلودگی هوا در کلان شهرهای کشور از جمله مشهد راهکارهایی پیشنهاد و اقداماتی هم انجام شده ولی به طور مشخص اتفاق مثبتی نیفتاده است و ما به زودی با شروع فصل سرما با این مشکل تکراری دست و پنجه نرم خواهیم کرد.

در این بین یکی از موضوع های مشخصی که می تواند تا حد زیادی در کاهش آلودگی هوا مؤثر باشد رفتن به سوی شهر انسان محور و کم رنگ کردن چهره شهر خودرواست که این موضوع خود شامل بر چند بخش است از جمله توسعه حمل و نقل عمومی و پرداختن به ایجاد پیاده راه ها، اما یکی از راهکارهایی که خروجی مثبتی را در کشورهای توسعه یافته به ثبت رسانده است، توسعه فضاهای دوچرخه سواری در شهر است. اولین نکته در توسعه دوچرخه سواری در شهر و تشویق شهر وندان به این موضوع، به ار مغان آوردن «امنیت» برای دوچرخه سواران است، متأسفانه در کنار مشکل آلودگی هوا، مشکل رعایت نکردن قوانین رانندگی در شهر (سبقت از راست) هم اتفاق می افتد که این امر سبب جلب امنیت از ورزشکاران و شهر وندانی می شود که قصد دارند از مسیرهای دوچرخه یادر حاشیه خیابان ها با دوچرخه رفت و آمد کنند، برطرف کردن این ضعف از طریق فرهنگ سازی و ایجاد برخی الزامات برای رانندگان می تواند اولین قدم در راستای توسعه دوچرخه سواری در شهر باشد.

مسیر اختصاصی دوچرخه سواران در شهر، دیگر موضوع حائز اهمیت است که می تواند مشوق شهر وندان به استفاده از دوچرخه باشد، شاید سؤالی که پیش بیاید این باشد، کسی که می خواهد دوچرخه سواری کند در معبری غیر از مسیر اختصاصی هم می تواند این کار را بکند، اما ساخت مسیر اختصاصی دو موضوع را برطرف می کند، ابتدا مبحث نگرانی از امنیت دیگر و وجود ندارد و در مرحله دوم تشویقی است، برای فرد یا افرادی که استفاده از دوچرخه را به خود و تک سر نشین ترجیح داده اند، پیشبرد این قسمت از کار همت بالای مجموعه مدیریت شهری در یک سطح وسیع شهری را طلب می کند. چند سالی است در مشهد ایستگاه هایی برای خدمات رسانی به علاقه مندان دوچرخه سواری و تحویل دوچرخه به آن ها ساخته شده است، آنچه اکنون مورد بحث است، یکی کم بودن این ایستگاه ها است و دیگری نگهداری نکردن درست این ایستگاه ها و دوچرخه های آن، با توجه به رشد جمعیت و توسعه فضاهای شهری لازم است که در گذر زمان به تعداد این ایستگاه ها هم افزوده شود، در کنار این موضوع به نظر می رسد در سال های اخیر نگهداری درستی از این ایستگاه ها و دوچرخه ها نشده است، چرا که با ایستگاه ها در زیر گرد و غبار محویا تعداد زیادی از دوچرخه ها بلا استفاده شده اند. ایجاد مشوق ها و روش های انگیزشی در کنار آنچه ذکر کردیم می تواند قدمی در راستای کاستن از حجم ترافیک و دود در شهر باشد. ■

همه هانگی لازم برای اجرای اردوهای گردشگری در منطقه انجام خواهد شد

به قلم دوربین

شهر آرا

در تدارک مهر

استقبال از مهر هم هر ساله در شهر مشهد برنامه های خاص خود را دارد، یکی از این برنامه ها به شهرداری مناطق محول می شود که کارهای عمرانی و فرهنگی است. امسال هم در آستانه سال جدید یکی از اقداماتی که به سبک هر ساله انجام می شود، اجرای نقاشی دیواری بر دیوار مدارس است که از چند روز قبل در منطقه آغاز شده است، در کنار این امر، برخی امور نظافتی و عمرانی هم با همکاری شهرداری و آموزش و پرورش انجام می شود. ■

در آستانه فرارسیدن ماه مهر و بازگشایی مدارس اقداماتی برای استقبال از بهار تعلیم و تربیت در منطقه انجام می شود. هر ساله زمانی که نسیم خنک پاییزی از پایان گرمای تابستانی می آید، شهر جز رنگ زرد و نارنجی پاییزی که به خود می گیرد، در نشاط و سرودهای دانش آموزان هم فرو می رود. ■

محسن زکریا
خبرنگار شهر آرا محله

گردهمایی پویش هم‌رکابان برگزار شد. به گزارش شهر آرام‌حله، در راستای حمایت از سلامت، کاهش ترافیک و آلودگی و ترویج فرهنگ دوچرخه‌سواری گردهمایی هم‌رکابان برگزار شد. گروه هم‌رکابان شهری که طبق برنامه در نقاط مختلف شهر حاضر می‌شوند، در آخرین

برنامه خود در راستای ترویج فرهنگ دوچرخه‌سواری در میدان آزادی ابتدای بولوار وکیل آباد حاضر شدند و تا سه‌راه ادبیات رکاب زدند. این هم‌رکابی با این هدف انجام شد که بتوان در قالب یک پویش برخی از ایرادهای رفتاری که سبب آسیب رساندن به شهر می‌شود در قالب شعار «ما می‌توانیم» کم‌رنگ‌تر کرد.

در گفت‌وگو با مدیریت بوستان ملت مطرح شد

پیوند محیط زیست، فرهنگ و سلامت

شده است تا حضور افراد مختلف به پویایی پارک ملت کمک کند، به تازگی هم که گروه مستندسازی در مجموعه حضور داشتند به این موضوع تأکید داشتند، مادر طول سال در این پارک همایش‌های هنری و ورزشی مختلفی برگزار می‌کنیم، از جمله برگزاری همایش‌های عکاسی که با استقبال هم مواجه شده است. «مدیر بوستان ملت ادامه داد: «ما زمینه حضور اورژانس اجتماعی را هم در پارک ملت فراهم و تسهیل کرده‌ایم، چراکه اعتقاد داریم حضور اورژانس اجتماعی در پارک ملت می‌تواند سبب ایجاد یک فضای مثبت روحی شود.»

برهم زدن امنیت بزهکاران

سیامکی در بخش پایانی صحبت‌های خود به ضعف‌های موجود در مجموعه و تلاش برای برطرف کردن آن‌ها اشاره کرد و گفت: «در سال‌های اخیر مواردی در پارک ملت اتفاق افتاده که سبب نارضایتی شهروندان و احساس ناامنی برای آن‌ها شده است، که مهم‌ترین آن‌ها فروش مواد مخدر بوده است، در راستای بهبود این اوضاع ما هم اقداماتی انجام داده‌ایم و برخوردهایی در چارچوب قانون شده است، اما یکی از کارهای فرهنگی که در این راستا انجام داده‌ایم سعی کرده‌ایم امنیت این بزهکاران را بر هم بزنیم و یکی از قسمت‌هایی را که پاتوق این قشر بوده است تبدیل به مسیر گالری عکس کرده‌ایم.»

حفظ کنیم تا بتوانیم وضعیت آن را بهتر کنیم.»

ظرفیت ورزشی

مدیر بوستان ملت افزود: «ما اکنون یک ظرفیت ورزشی غنی هم در بوستان داریم، حدود ۲۰ گروه ورزشی داریم که در این بوستان مشغول به ورزش هستند، در کنار این گروه‌ها افراد بسیاری هم هستند که به صورت انفرادی در بوستان ملت ورزش می‌کنند، ویژگی خاص بوستان ملت این است که مسیر سلامت به طول ۳۷۰۰ متر دارد که مردم می‌توانند در این مسیر به ورزش بپردازند، بدون اینکه نیازی به امکانات خاصی باشد، جایگاه‌هایی هم در نقاطی از پارک تعبیه شده که به دستگاه‌های ورزشی مجهز است که افراد حرفه‌ای‌تر می‌توانند از آن‌ها بهره‌برند، در کنار این‌ها زمین‌های ورزشی از جمله زمین‌های اسکیت، فوتبال، والیبال، بسکتبال، بدمینتون، تنیس و استخر هم فراهم است، زمین مینی‌گلف هم داریم که در شمال‌شرق کشور کم‌نظیر است، می‌توانیم ادعا کنیم که شرایط برای هر ورزشی که زمینه آن وجود داشته است در پارک ملت فراهم آورده‌ایم.»

پویایی پارک

عباس سیامکی در ادامه به موضوع پویایی پارک ملت اشاره کرد و گفت: «توجه به قشرهای مختلف و ایجاد بسترهای متفاوت سبب

به جرت می‌توان پارک ملت را یکی از غنی‌ترین ظرفیت‌های شهری مشهد نامید، مجموعه‌ای که به واسطه جانمایی خوب و البته فضای طبیعت و همچنین ورزش خاصی که دارد بسیار محبوب است، در این گزارش به سراغ عباس سیامکی، مدیریت بوستان ملت، رفتیم تا بیشتر با ظرفیت‌های این مجموعه آشنا شویم.

فضای سبز پایه اصلی بوستان‌ها

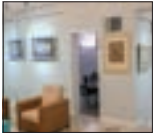
سیامکی که حدود ۲ سال است مسئولیت مجموعه بوستان ملت را پذیرفته است، در ابتدای این گفت‌وگو اشاره‌ای به رشته تحصیلی‌اش که مرتبط با حوزه کاری اوست، داشت و گفت: «من دانش‌آموخته رشته آموزش محیط‌زیست در دوره ارشد هستم، حاصل هم‌فکری من در مجموعه با دوستان و همکاران در ابتدای کار این بود که یک شعار راهبردی برای پارک تعریف شود، «بوستان ملت، پیوندگاه محیط‌زیست، فرهنگ و سلامت»، عنوان شعار راهبردی کاری ما در ابتدای کار شد، از این رو که سه‌عنوان محیط‌زیست، فرهنگ و سلامت همه مباحث مربوط به حوزه بوستان را در بر می‌گیرد، پایه اصلی در تمام بوستان‌ها، بحث فضای سبز است که مادر ابتدا در تلاش هستیم تا این فضا را

۵۳
محسن زکریا

صورت عروسک و دیوارکوب و ظروف تزئینی، تولید جعبه‌های هدیه، کهنه‌کاری روی لوازم چوبی و پلاستیکی مثل جعبه دستمال کاغذی و میزهای قدیمی مناسب برای رستوران و کافی‌شاپ‌هاست. این کارگاه در طول فعالیت خود مثل هر کسب و کاری بالا و پایین‌هایی را پشت سر گذاشته تا اینکه امروزه می‌تواند از پس حداقل هزینه‌های تولیدی برآید، با این حال کسب سفارش و ثبت قراردادهای تولیدی باعث رونق بیشتر و ایجاد انگیزه برای ادامه کار حتی به صورت گسترده‌تر و استفاده از نیروی کار بیشتر در داخل و خارج از کارگاه خواهد بود که این مهم با حمایت و پشتیبانی سازمان‌های مربوط مثل وزارت بهداشت، شهرداری، فرمانداری و دیگر سازمان‌های مرتبط میسر خواهد بود. ایشان به این موضوع اشاره کردند که شانس کمی برای شرکت در مناقصه‌های هر کدام از سازمان‌ها دارند و همچنین محدودیت برای تبلیغات دارند و نداشتن پشتوانه مالی برای تولید بدون ثبت قرارداد و درخواست حمایت داریم.»

محمدرضا نجر گلستانی، کارشناس فرهنگی منطقه نیز گفت: «هماهنگی لازم برای اجرای اردوهای گردشگری در منطقه انجام خواهیم داد و همچنین تفاهم‌نامه طرح دوستدار کودک برای مدرسه صدف تهیه خواهد شد.» در پایان جلسه مصوب شد تا پیگیری برای جلسه با شورای کمیته نظارتی انجام شود، همچنین پیگیری چمن مصنوعی زمین ورزشی در دستور اداره فرهنگی منطقه قرار گیرد.

شاعر ساکن منطقه در گفت‌وگو با شهرآرا محله مطرح کرده

موانع رشد ادبیات در

گل دفتر

کودکانشان را می‌خواهاند، در زندگی می‌آموزند، در کار، شعر در نبردها سرود پیروزی و امید پای احساسات فردی در میان شادی‌هایشان می‌گویند که احگره می‌خورد. در این بین مر شعر و ادب پیشرو هستند و صاحب نام هستند که شاعران داده‌اند. به هر کوی و برزن ب

ادبیات بخش مهمی از شناسنامه هر ملتی را تشکیل می‌دهد اما در کشور ما قدمتی بس طولانی و اصیل دارد. ادبیات چنان با تار و پود مردم ما عجین شده است که در هر خانه‌ای می‌توان کتاب شعری یافت. اینجا سرزمین فردوسی، حافظ، عطار، سعدی، نیمایوشیج، شهریار و ... است. مردم این دیار با شعرهای محلی همبستگی‌شان را نشان می‌دهند، با لایلی مادرانه،

جلسات و انجمن‌های شعری که برگزار می‌شود می‌دانم. یک روز معلم فرزندم که می‌دانست من شعر می‌گویم از من پرسید انجمن می‌روی؟ من نمی‌دانستم چنین انجمن‌های ادبی هست، از وقتی او گفت، برای اولین بار با انجمن پویا آشنا شدم. بعد هم به بزرگ‌ترین انجمن ادبی ایران یعنی انجمن فرخ راه پیدا کردم. در آنجا از آموزه‌های بزرگانی چون «کمال»، «صاحبکار» و «قدسی» برخوردار شدم. «حیب‌با... بی‌گناه» و «غلامرضا فتایی» هم خیلی راهنمایم بودند. همیشه سعی می‌کردم به انتقادات و نظرات آن‌ها گوش کنم تا نقاط ضعف نوشته‌هایم را متوجه شوم.

● با توجه به اینکه سال‌هاست در محافل ادبی حضور دارید و در کنارش مطالعات زیادی در این عرصه داشته‌اید، به نظرتان چرا روز بزرگداشت شهریار را روز شعر و ادب نامیده‌اند؟

بزرگ‌ترین سراینده ایران «فردوسی» است اما شهریار به لحاظ تاریخی، نزدیک‌تر به زمان ماست و ویژگی‌هایی دارد که او را با دیگر سراینده‌ها متمایز کرده است. از جمله این ویژگی‌ها آن است که شهریار دوزبانه بود و در عین آذری زبان بودن، از ادب فارسی غفلت نکرد. این ویژگی او باعث وحدت ملی می‌شود و بسیار ارزشمند است. از طرفی در دینداری، هیچ شاعری به پای شهریار نمی‌رسد. البته بیشتر شعرای ما شهرت خودشان را مدیون شعرهایی می‌دانند که در وصف ائمه سروده‌اند اما شهریار تأثیر پذیری زیادی از دین دارد و می‌توان او را دایره‌المعارف فرهنگ تشیع نامید. او همچنین از مسائلی مانند باده‌خواری و فسادهای دوران شاهنشاهی به دور بوده و در عین حال که به ناپاکی‌ها و زشتی‌ها آلوده نشده، در اشعارش از دین دفاع کرده و شعر معروفش «علی ای همای رحمت تو چه آیتی خدایا/ که به ما سوا فکندی همه سایه‌ها را» با نظمی بسیار زیبا سروده است. افزون بر این، بسیاری از شاعران دوران شهریار، به دلیل شرایط بد سیاسی، اشعاری پر از حزن و اندوه و ناامیدی دارند اما شهریار همواره امیدش را حفظ کرده است و در دوران خفقان و ناامیدی، مردم را به اهل بیت (ع) و تمسک جستن به قرآن سوق می‌دهد. او در عین حال که کلامی مردمی دارد و شعرش فهمیده می‌شود، برخلاف برخی شعراء، هیچ‌گاه کلامش را به هجو و سخنان کوچک بازاری آلوده نکرده است. شعر او سرشار از عاطفه است و با دایره لغات وسیعی که دارد احساساتش را به مخاطبش منتقل می‌کند. به طور کلی می‌توان گفت شهریار شعر را به اوج رساند و به نظر من لیاقت این را داشت که روز بزرگداشت او را روز شعر و ادب نام‌گذاری کنند.

● لطفا ابتدا خودتان را معرفی کنید.

سال ۱۳۱۱ در روستای چرمه از توابع فردوس به دنیا آمدم. مادر بزرگم با اینکه فقط سواد قرآنی داشت، شعر می‌گفت. پدرم شغلش خیاط بود اما او نیز شعر می‌گفت. من هم به طور مادرزادی این استعداد را داشتم. اولین شعرم را کلاس سوم ابتدایی سرودم. آن زمان یکی از هم‌کلاسی‌هایم برای خرید زعفران رفته بود و سارقان جلویش را گرفته بودند. وقتی ماجرا در کلاس تعریف کرد، شعری برایش سرودم و در حضور معلم خواندم که مورد توجه همه قرار گرفت. تحصیلاتم را تا حد ابتدایی خواندم و به شغل آبا و اجدادی‌مان که خیاطی بود پرداختم. بعدها در بزرگسالی تحصیلاتم را تا دیپلم ادامه دادم. سال ۱۳۳۸ یکی از آشنایان به مغازه خیاطی‌ام آمد و گفت «چیچیت را کنار بگذار و بیا در سازمان اردوی کار که همین فنی و حرفه‌ای امروز است، مشغول کار شو.» تا بازنشستگی در این سازمان بودم و سپس در روابط عمومی آسایشگاه معلولان فیاض بخش مشغول کار شدم. چون خودم یک فرزند معلول داشتم که فوت شد، خیلی دوست داشتم در کنار این قشر باشم. در چهار سالی که آنجا بودم برایشان ۲۷ سرود و ۴ تئاتر نوشتم. یکی از شعرهایم را کنار تابلو استاد فرشچیان نوشته‌اند و هنوز بر دیوار آنجاست. سپس بیش از ۴۰ سال در روابط عمومی مجمع خیران مدرسه‌ساز بودم و برای تجلیل از خیران، شعر می‌سرودم. از آنجا به خردسرای فردوسی آمدم و از آن زمان تاکنون در کتابخانه این مجموعه مشغول فعالیت هستم. وقتی اینجا آمدم به تنهایی ۹ هزار جلد کتاب را از قفسه‌ها پایین آوردم و ثبت کردم. طی یکی، ۲ سال اخیر، فرزندانم خیلی اصرار کردند که شعرهایم را به چاپ برسانم. برای همین حدود ۱۸۰ شعرم را جمع‌آوری کردم و کتاب مجموعه شعرم اکنون در حال تایپ است. بیشتر اشعار این کتاب، اجتماعی هستند و اگر اجازه چاپ بگیرد، به زودی منتشر می‌شود.

● استعداد شاعری خودتان را چگونه تقویت کردید؟

این امر را مدیون دوره‌های آموزشی،

در روزگاری که بسیاری از اصول و سنت‌ها به فراموشی سپرده می‌شوند، مراکز و شخصیت‌هایی هستند که سعی در حفظ و پاسداری ادبیات کهن ایران دارند. آنچه در سال‌های اخیر شاهد بوده‌ایم این است که همواره با حرکت روبه‌جلوی جامعه به سمت مدرنیته، بسیار از آداب و در واقع شناسنامه هویت کشور کمرنگ می‌شود.

دوران کنونی

مدرسه با شعر معلم درس را دستمایه کسب می‌کنند و بد سر می‌دهند. وقتی هم که باشد چنان با شعر از غم و ساسشان با احساس دیگری دم خطه خراسان همچنان در سان در خواندن و سرودن شعر ن زیادی را در این دیار پرورش روی، مردمش شعر را چاشنی

کلامشان می‌کنند و با اشعار و ضرب‌المثل‌هایی که از شاعران به ارث برده‌اند، پذیرایان خواهند بود. این بار به مناسبت روز شعر و ادب فارسی، سراغ یکی از شهروندان محله فارغ‌التحصیلان رفتیم. محمدطاهر پیک بدون هیچ تحصیلات آکادمیکی، استعداد مادرزادی در سرودن شعر دارد و به قول خودش، دو کارت‌ن بزرگ موز دارد که حاوی دفاتر و برکه‌های شعرش است. او متولد ۱۳۱۱ و از اعضای ثابت انجمن‌ها و محافل ادبی شعر مشهد است. در ادامه، پرسش‌های ما از این شاعر محلی و پاسخ‌های او را می‌خوانید.

وضعیت شعر و ادب در دوران کنونی را چگونه می‌بینید؟

طی ده‌های اخیر، شعرهای نیمایی و سبک نو وارد شده است که به نوبه خود خوب هستند اما این سبک‌ها دستمایه عده‌ای شده‌اند که علم کافی از شعر ندارند و به سم شعر نو، جملاتی را سر هم می‌کنند و نامش را شعر می‌گذارند. این موضوع می‌تواند به جایگاه شعر لطمه بزند و باید جلوش گرفته شود. البته بنای شعر و ادب ایران آن قدر مستحکم و اصیل است که با چنین ضربه‌هایی از هم نمی‌پاشد اما روند فعلی مانند این است که یک کاخ زیبا را خدشه‌دار کنیم. در واقع اگر شعر را به صورت پلکانی در نظر بگیریم، غزل و قصیده و اشعار شاعرانی چون حافظ و سعدی و فردوسی در بالاترین قسمت این پلکان قرار می‌گیرد و سروده‌های غیر اصولی برخی شاعران، در پایین‌ترین پلکان هستند بنابراین نمی‌تواند آسیب جدی وارد کند اما رسالت ما ایجاب می‌کند که جلو انحرافات در شعر را بگیریم.

جایگاه استان خراسان در ادبیات کشور چگونه است؟

شعر و ادب استان خراسان همیشه سرلوحه کشور بوده است. نویسندگان بسیاری از کتب ادبی، اهل استان خراسان بزرگ هستند. شاید یکی از دلایل این امر حضور مرقد مطهر حضرت ثامن‌الحجج(ع) باشد چراکه همیشه در طول تاریخ، شعرا و نویسندگان دوست

داشته‌اند در جوار ائمه باشند و به این همجواری افتخار می‌کردند. در دیگر شهرهای ایران هم شاعران و نویسندگان بزرگی بوده‌اند اما خراسان بزرگ همواره جایگاه رفیع و بالایی دارد. در جنوب خراسان محال است با یک بنا، چوپان، کاسب، زن خانه‌دار و... صحبت کنید و در پیش پزیران چند بیت شعر نگویید. خراسانی‌ها؛ از استاد دانشگاه گرفته تا کاسب محلی، وجودشان با شعر عجین شده است.

چرا در دوران کنونی، ناشران به انتشار مجموعه اشعار تمایل نشان نمی‌دهند؟

چند موضوع روی این مسئله تأثیر گذاشته است؛ اداره ارشاد در دادن مجوزها باید گذشت بیشتری داشته باشد و کمی آسان‌تر بگیرد. البته من اعتقادی ندارم به کتبی اجازه چاپ دهند که دیانت، ملیت و استقلال ما را زیر سؤال می‌برد اما به نظر می‌رسد در بعضی مسائل می‌توانند

شعر و ادبیات فارسی هم بخشی از هویت فرهنگی کشور ماست، در منطقه ۱۱ مکان‌هایی مانند خردسرای فردوسی و خانه خورشید هستند که در این سال‌ها سعی بر این داشته‌اند تا برگزاری نشست‌ها و برنامه‌هایی جلوه شعر و ادبیات فارسی را در جامعه نشان دهند.

ما اکنون شاعران خوب زیادی داریم اما مردم به درستی آن‌ها را نمی‌شناسند. به نظر شما علت این گمنامی چیست؟

در گذشته، سواد مردم کم بود و طبیعتاً تعداد شعرا و نویسندگان هم کم بود بنابراین در هر شهر یا روستایی اگر یک شاعر وجود داشت همه او را می‌شناختند و هر جا می‌رفتند می‌گفتند فلان شاعر در فلان دیار است اما اکنون تعداد شعرا و نویسندگان زیاد شده، در هر محله‌ای ممکن است چند سراینده وجود داشته باشد. در گذشته که تعداد سراینندگان کم بود، انتخاب

بینشان و معرفی اینکه کدام شاعر برتر است، راحت بود اما اکنون با زیاد شدن تعداد نویسندگان و شعرا، معرفی و انتخاب سراینندگان برتر دشوار شده است. زندگی شهری هم توسعه پیدا کرده است و همه این‌ها موجب می‌شود که بعضی سراینندگان خوب گمنام بمانند. البته به طور کلی اگر محافل ادبی را گسترش دهیم و رویکرد

خانواده و آموزش و پرورش متوجه شعر و ادب باشد، بهتر می‌توانیم فاصله بین مردم و شعرا را کم کنیم.

عده‌ای معتقدند شعرهای امروزی حرف جدیدی برای گفتن ندارند و خیلی شبیه یکدیگر هستند. نظرتان در این باره چیست؟

این انتقاد تا حدی درست است. یکی از دلایلی که با چنین موضوعی روبه‌رو هستیم این است که امروزه با شاعرانم‌های زیادی مواجه هستیم. شاعرانم‌ها گمان می‌کنند همین که فرق بین قصیده و غزل را می‌دانند باید به آن‌ها بگویند «استاد». در واقع دانش پایین و سطح توقع بالایی دارند. آن‌ها به اصول شعر سرودن آشنا نیستند و همین که ابیات یا جملاتی را می‌سرایند و به وسیله چند فرد عادی (نه متخصص اهل ادب) تعریف می‌شوند گمان می‌کنند چه شاعر سخنوری هستند. فضای مجازی هم به این امر دامن زده به گونه‌ای که فرد شعری را می‌سراید و در فضای اینستاگرام و... پخش می‌کند و وقتی می‌بیند کلی لایک دریافت کرده است گمان می‌کند چه سطح بالایی دارد. این‌ها به ادبیات خدشه وارد می‌کنند و یکی از خدشه‌ها همین است که مردم می‌گویند شعرا تکراری است و حرف جدیدی برای گفتن ندارند. در واقع چون نویسندگان به اصول نویسندگی واقف نیستند نتوانسته‌اند آن طور که باید از قلمشان استفاده کنند.

وضعیت نقد در عرصه ادبیات امروز چگونه است؟
انتقادپذیری شعرا و نویسندگان امروزی خیلی کم است. به عنوان مثال در جلسه‌ای بودیم که حبیب... بی‌گناه، آرام در گوش جوانی گفت فلان جای شعرت ایراد دارد اما آن جوان شروع به بی‌ادبی کرد. بی‌گناه خطاب به جوان، رو به من کرد و گفت «این فرد را می‌بینی؟ اگر به اینجا رسیده به خاطر این است که هر چه انتقاد به اشعارش کردیم به گوش گرفت و سعی کرد ایرادش را برطرف کند». متأسفانه نویسندگان امروزی انتقادپذیری پایینی دارند و این باعث می‌شود که پیشرفت نکنند. از آن طرف هم نقدهای غیراصولی و ناصحیح را زیاد می‌بینیم. بعضی‌ها نیز از روی حب و بغض شخصی، نقدهایی بر یک اثر می‌آورند که بی‌انصافانه است. انتقادپذیر نبودن نویسندگان و اصولی نبودن نقدها، به ادبیات لطمه می‌زند و مانع رشد آن می‌شود.

فضای مجازی چه تأثیری بر ادبیات گذاشته است؟
فضای مجازی ابزار خوبی است اما باید به درستی استفاده شود. در غیر این صورت می‌تواند آسیب‌زا باشد. متأسفانه اکنون یکی از مشکلاتی که فضای مجازی ایجاد کرده اشعار جعلی است. بدین معنی که ابیاتی را می‌نویسند و آن را به نام فلان شاعر درج می‌کنند در حالی که مربوط به یک شاعر دیگر است. همچنین دیده می‌شود در باره بعضی مشکلات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و... اشعاری را

می‌نویسند و برای اینکه بازتاب بیشتری داشته باشد آن را به نام یکی از شعرا معروف می‌زنند. مردم هم بدون بررسی و راستی‌آزمایی، این پیام‌ها را پخش می‌کنند. من همیشه می‌گویم کاش شعر هم مانند کشتی، تشکی برای زور آزمایی داشت تا مردم می‌دیدند چه کسی قدرتر است. اما ادبیات طوری است که هر فرد غیر متخصصی به آن ورود پیدا می‌کند، نقد می‌گوید، مطلب می‌گذارد و... و تشکی مانند کشتی نیست که مردم ببینند در بین این مدعیان، چه کسی هنر بیشتری دارد.

نظرتان درباره شعرهای حاوی نقدهای اجتماعی چیست؟

همواره در طول تاریخ، شعر یکی از ابزارهای نقد بوده است. امروز هم خیلی مسائل و مشکلات در قالب شعر بیان می‌شوند که این خیلی خوب است و می‌تواند باعث اصلاح شود منتهی باید دقت داشت که این نقدها درست

با زیاد شدن تعداد نویسندگان و شعرا، معرفی و انتخاب سراینندگان برتر دشوار شده است. زندگی شهری هم توسعه پیدا کرده است و همه این‌ها موجب می‌شود که بعضی سراینندگان خوب گمنام بمانند

باشد و خدای نکرده به سمت تهمت نرود. به عنوان مثال اگر فلان کارمند یا مسئولی ایرادی در کارش دارد، باید عرصه را بر شاعر باز گذاشت تا در این باره شعر انتقادی بگوید. چنین ابیاتی می‌تواند تلنگری به مردم و مسئولان باشد و موجب اصلاح شود. شاعر مانند یک دوربین عکاسی همیشه روشن است و از جامعه، حکومت، زشتی‌ها، زیبایی‌ها و... عکس می‌گیرد و این عکس‌ها در سروده‌های او تأثیر می‌گذارد. درست نیست بگوییم فقط از خوبی‌ها و زیبایی‌ها سخن بگوید. شاعر در کنار ابیات عاشقانه، احساسی و امیدوارانه‌اش، ابیات تاریک و انتقادی هم می‌تواند داشته باشد. اگر دنبال سکوت و پنهان کردن مسائل باشیم هیچ وقت مشکلات حل نمی‌شوند اما همه می‌بینیم وقتی نقطه ضعفی مطرح می‌شود و آگاهی عمومی نسبت به آن بیشتر می‌شود، زودتر آن مشکل برطرف می‌شود. بنابراین نه تنها نباید شعر شاعران را محدود کرد، بلکه باید عرصه را برای بیان شعرهای انتقادی باز گذاشت. البته شاعران هم باید توجه داشته باشند در اشعارشان مطالبی گفته نشود که با استقلال و اصول دینی کشور مان در تعارض باشد.

باتوجه به اینکه در ایام محرم قرار داریم، درباره جایگاه شعر آیینی در ادبیات هم توضیح دهید.

شعر آیینی از گذشته‌های دور در ادبیات ما جایگاه رفیع و بالایی داشته است. یکی از بهترین نمونه‌های شعر آیینی، هفت بند محتشم کاشانی است. بسیاری از کتیبه‌های محرمی مساجد و مکان‌های مذهبی هم برگرفته از سروده‌های محتشم است. امام حسین(ع) و حادثه کربلا نیز جایگاه ویژه‌ای در بین شعرا دارد. البته بیشتر شعرای ما، شهرتشان را مدیون اشعار آیینی و مذهبی‌شان هستند. یکی از زیبایی‌های شعر آیینی این است که حادثه‌ای قدیمی و مربوط به صدها سال پیش را با زبان روز تطبیق می‌دهند و آن را از نظر بیانی، به زبان روز نزدیک می‌کنند. با این کار، حوادث گذشته، برای نسل جدید درک‌پذیر می‌شود منتهی باید توجه داشت که در این امر شاعر اگر با ابهامی روبه‌رو است یا به دانش بیشتری نیاز دارد، آن را کسب کند تا در روایت مسئله دچار تحریف نشود.

و سخن آخر

شعرا تازه‌کار و ناوارد را نرنجانیم و مردم را از ادبیات دور نکنیم. اگر شعاری ایرادی در کارش دارد بازبان نرم به او بگویم تا ناامید نشود. از خانواده‌ها هم می‌خواهم به ادبیات بیشتر بها دهند و فرزندان‌شان را با کتب شعر آشنا کنند چراکه بسیاری از مسائل تربیتی اگر به زبان شعر بیان شود تأثیرگذاری بهتر و بیشتری دارد. در دوران کنونی که با حجم‌های فرهنگی روبه‌رو هستیم اگر جوانان و فرزندانمان با عظمت ادبیات اصیل ایران آشنا شوند، به سمت فرهنگ بیگانه نمی‌روند.

گفت‌وگو با هنرمند اورینگامی منطقه

محلّه و خلاقیت‌های عمو مهربان

هم محلی

بسیاری از ما در طول زندگی با هنر در حوزه‌های مختلف آن ارتباط داشته‌ایم، برخی از موسیقی لذت برده‌ایم، گاهی دست به قلم خطاطی برده‌ایم، شاید در بازه‌ای دست به نقاشی هم شده باشیم و شاید هم جزو کسانی باشیم که در هنر تئاتر و سینما سابقه‌ای از خود برجا گذاشته باشیم، طبق صحبت‌هایی که در مدت کار رسانه‌ای با اهالی مختلف هنر داشته‌ام، وجه مشترک همه هنرها در آرامش دیده‌ام، هر چند همه افراد درگیر در حوزه‌های هنر در مقابل شرایط کاری خود رفتاری متفاوت دارند.

در این بین اما هنری است که بر مبنای آرامش کار خود را پیش می‌برد، اورینگامی هنری است برای فارغ شدن از رفتار و حال فعلی و سپردن خویشتن به حالی بهتر، سوزده این گزارش ما هنرمند موفق و پرتوان اورینگامی است که در محلّه دانشجو ساکن است و در کنار تسلط بالا بر این هنر در دوره‌های مختلف آموزش رایگان این هنر را برای فشر محروم و آسیب‌پذیر در برنامه خود قرار داده است.

محمدرضا موسوی مقدم متولد سال ۱۳۳۷ است، البته به قول خودش هر روزی که می‌رسد او دوباره متولد می‌شود، چرا که اعتقاد دارد، باید به روز زندگی کرد و زمان حال بهترین احوالات را داشت. موسوی مقدم از دوران کودکی به حوزه‌های مختلف هنری از جمله موسیقی، نقاشی، خطاطی و تئاتر علاقه داشت که در این باره می‌گوید: «از کودکی به هنر علاقه داشتم و در حوزه‌های مختلف کار کردم، جالب اینکه بعد از ورود من به مدرسه هم همیشه بهترین درس من هنر بود، البته با وجود علاقه زیاد به خوبی هنر را نشناخته بودم و به صورت حرفه‌ای آن را دنبال نمی‌کردم.»

این هنرمند منطقه در باره ورود به دانشگاه و کار گفت: «هم‌زمان با انقلاب من وارد دانشسرا شدم، اینجا زمانی بود که به شکل واقعی هنر را شناختم و با گذراندن دوره‌های مختلف به کار مسلط شدم، بعد از گذراندن این دوره‌ها و آغاز به کار من به عنوان معلم در روستاها و مناطق محروم مشغول به کار شدم و تمام دغدغه من این بود که بتوانم به رشد هنر کمک کنم.»

موسوی مقدم در تعریف از هنر گفت: «هنر یعنی دلبری کردن، اگر دلبری به معنی ایجاد ارتباط عاطفی با افراد مختلف و اینکه بتوانیم در زندگی خود مهربانی را گسترش دهیم یعنی هنر داریم، داشتن این مهارت یعنی اینکه توانسته‌ایم موفق باشیم و نکته‌ای که این موفقیت را تکمیل می‌کند عشق است، داشتن مهارت به

تنهایی کافی نیست، لازم است که در کنار مهارت به آن مهارت عشق ورزید.» در این معلم بازنشسته درباره هنرهایی که در دوران دبیری آموزش داده است گفت: «در دوران معلمی هنرهای خوشنویسی، طراحی پیشرفته، سیاه‌قلم، سرود، موسیقی، تئاتر و آموزش خطاطی را به دانش‌آموزان آموزش دادم و نکته مثبت آن را در این می‌بینم که بسیاری از دانش‌آموزان بودند که علاقه خاصی به هنر و حوزه‌های هنری نداشتند ولی حقیقتاً در برخی موارد تا به حدی پدران و مهربانان هنر را به این‌ها آموزش می‌دادم که علاقه‌مند می‌شدند، در بین دانش‌آموزان آن زمان هم بودند بچه‌هایی که بعداً موفقیت‌هایی را در رشته‌های هنری کسب کردند عده‌ای هم به گروه‌های تئاتر و موسیقی رفتند و برخی هم مانند خودم معلم هنر شدند.»

محمدرضا موسوی مقدم درباره چگونگی علاقه‌مند شدنش به اورینگامی گفت: «آن‌طور که همه احتمالاً از دوران کودکی به خاطر دارند، اغلب در آن دوران به ساخت موشک با کاغذ پرداخته‌ایم اما من در آن زمان به ساخت موشک بسنده نمی‌کردم و همواره دوست داشتم اشکال جدیدی را با کاغذ بسازم، از ساختن حروف انگلیسی گرفته تا ساز موسیقی را با برگه انجام دادم، در دوران کودکی علاقه‌مند شدم، در دوران جوانی هنر اورینگامی را یاد گرفتم، در زمان معلمی در این هنر کامل شدم و در زمان بازنشستگی نسبت به این هنر کامل‌تر شدم، این هنر را با خریدن کتاب‌هایش که خیلی هم به سختی پیدا می‌شد، فرا گرفتم.»

این هنرمند درباره اورینگامی گفت: «اورینگامی یک کلمه ژاپنی است که از دو بخش اورینگامی و گامی تشکیل شده که بخش اول آن به معنی تازدن و آندیشیدن است و بخش دوم آن به معنی کاغذ است که می‌شود هنر "تازدن کاغذ" که برای آندیشیدن بیشتر و فکر کردن بسیار مفید است و به نظر من این هنر در صورتی که به صورت مرتب استفاده شود می‌تواند موجب بهتر فکر کردن و سلامت روان شود، معتقد هم هستم که از روزی که به هنر تازدن ورق مشغول شده‌ام سالم‌تر هستم.»

محمدرضا موسوی مقدم چند سالی است که این هنر را در نقاط مختلف شهر با مردم به اشتراک می‌گذارد، بسیاری از اهالی محلّه دانشجو که گذرشان به پارک گل‌ها می‌افتد این مرد مهربان را می‌شناسند و آموزش‌های رایگان او به کودکان را با عنوان «خلاقیت‌های عمو مهربان» می‌شناسند، این معلم بازنشسته و هنرمند منطقه یک روز در هفته را که پنجشنبه باشد در مؤسسه‌هایی از جمله مؤسسه شهید فیاض بخش و مؤسسه همدم حاضر می‌شود تا هنر اورینگامی را به آن‌ها آموزش دهد و معتقد است این هنر باید بین همه مشترک باشد و به اشتراک گذاشتن این هنر حال خوبی دارد. ■

داستن هنر
یعنی اینکه
توانسته‌ایم
موفق باشیم
و نکته‌ای که
این موفقیت را
تکمیل می‌کند
عشق است

با توجه به ضرورت تأمین امنیت دوچرخه‌سواران و ایجاد مسیر اختصاصی قسمتی از رینگ ضلع وکیل آباد پارک ملت به صورت موقت به مسیر دوچرخه‌سواری اختصاص داده شد. به گزارش شهر آرامحله، کم‌بودن عرض بولوار وکیل آباد به دلیل اجرای پروژه عمرانی

در ابتدای این بولوار، سبب از بین رفتن قسمتی از مسیر دوچرخه‌سواری شده است. پس از اینکه در ماه‌های اخیر با توجه به اجرای پروژه پارکینگ آزادی، ابتدای بولوار وکیل آباد از مسیر دوچرخه‌سواری بی‌بهره بود، به درخواست دوچرخه‌سواران، مسیر موقتی برای استفاده ورزشکاران این رشته در قسمت رینگ پارک ملت ایجاد شد. ■

شهر آرامحله بررسی می‌کند

لازمه توسعه فضاهای ورزشی

در محله

در گذر زمان برای هر شهری نیازهایی به وجود می‌آید، به عنوان مثال با گسترش مجموعه شهری، افزایش جمعیت و ایجاد ترافیک‌های درون‌شهری زیاد، ضرورت راه‌اندازی مترو در شهر احساس می‌شود، برخی نیازمندی‌های دیگر در شهر هستند که وجود دارند اما گذر زمان و افزایش جمعیت سبب می‌شود که نیاز به تکمیل آن موجودی احساس شود.

۵۹

سید مصطفی بهشتی

همواره با گسترش کلان‌شهر مشهد و افزایش جمعیت، نیاز به احداث فضاهای ورزشی جدید هم در شهر احساس می‌شود، در سال‌های اخیر نهادهایی از جمله اداره کل تربیت بدنی، آموزش و پرورش، آستان قدس رضوی، شرکت برق، سپاه و... در کنار مجموعه مدیریت شهری در ایجاد فضاهای ورزشی جدید برای شهر از جمله سالن‌های چند منظوره، استخر، زمین‌های روباز، چمن مصنوعی، ورزشگاه و... نقش داشته‌اند، اما بدون شک در موضوع تأمین فضاهای ورزشی نقش شهرداری برجسته‌تر است.

مصنوعی برای زمین ورزشی شریف ۳ را داشته است. در این بین یکی از نقاط آسیب‌پذیر منطقه ۱۱ هم شهرک ارمان است، به این دلیل که شهرک ارمان در حاشیه قرار گرفته و از بسیاری از امکانات دور مانده است، فرصت آسیب‌پذیر بودن این منطقه هم بیشتر فراهم شده است، به گفته شهروندان این منطقه، ایجاد فضاهای ورزشی یا بهبود کیفیت فضای موجود می‌تواند اقدام مناسبی باشد تا نوجوانان و جوانان این محله در فضایی سالم و به دور از چالش‌های امروزی سرگرم تفریح و ورزش شوند.

عادل مشیریان، کارشناس تربیت بدنی شهرداری منطقه، در این باره بیان کرد: «ابتدا در باره کمبود استخر در منطقه و صحبتی که در این باره بیان شده باید بگویم، زمانی که طرح اولیه مجموعه ورزشی امید و زندگی تهیه شد، یک استخر هم برای مجموعه مدنظر بود، اما حقیقت و کار در دست این بود که در این باره نیازسنجی لازم انجام شود که طبق نیازسنجی که آن زمان شد، متوجه شدیم که در نزدیکی منطقه ما استخرهای حجاب، ایرانیان و نشاط واقع شده و در منطقه هم استخرهای شهید کاظمیان، شرکت برق، بانک ملی و پارک ملت قرار گرفته است بنابراین به لحاظ فضای استخر برای منطقه کمبودی نداریم.» مشیریان در ادامه در باره درخواست برای چمن مصنوعی زمین ورزشی شریف هم گفت: «این ملک متعلق به شهرداری نیست، آنچه هم اکنون در آنجا اتفاق افتاده است به این دلیل بوده که این زمین رها شده و با اجازه شهرداری مرکز، به صورت موقت برای رفاه شهروندان تجهیزاتی برای ورزش قرار داده شده است.»

کارشناس تربیت بدنی منطقه در پایان در باره بهبود وضعیت زمین ورزشی شهرک ارمان افزود: «حدود ۵ سال پیش زمین ورزشی روبازی در شهرک ارمان ساخته شده که برخی نکات ایمنی و کارشناسی در آن رعایت نشده است، از جمله اینکه این مجموعه زیر دکل فشار قوی برق ساخته شده است، به تازگی هم شرکت برق در نامه‌ای درخواست جمع‌آوری این مجموعه را داشت که با این اتفاق اکنون امکان بهبود کیفی این مجموعه فراهم نیست.» ■

به جرئت می‌توان منطقه ۱۱ شهرداری مشهد را یکی از غنی‌ترین مراکز ورزشی شهر مشهد نامید، منطقه‌ای که در این سال‌ها ورزشکاران موفق بسیاری را در رده‌های مختلف سنی در مسابقات کشوری و حتی بین‌المللی به خود دیده است. نکته مهمی که مورد بحث این گزارش ماست و برگرفته از پیام‌های مردمی بوده، فضاهای ورزشی مورد نیاز این منطقه غنی ورزشی است. جاویدی، یکی از شهروندان بود که در هفته اخیر طی تماس تلفنی با خبرنگار شهر آرامحله بیان کرد: «من ورزشکار حرفه‌ای نیستم و مقام و رتبه‌ای هم ندارم اما زمانی که برای ورزش کردن می‌گذارم از بسیاری از ورزشکاران حرفه‌ای هم بیشتر است، چرا که ورزش‌های مختلفی را انجام می‌دهم، کاملاً هم با فضاهای ورزشی موجود در منطقه آشنا هستم، به‌ویژه مجموعه منحصر به فرد امید و زندگی که به لحاظ ورزشی یک امتیاز برای منطقه محسوب می‌شود، اما در میان فضاهای ورزشی موجود در منطقه یک نقطه ضعف را بر جسته می‌بینم که آن هم کمبود استخر در منطقه است، ما باید بدانیم که اکنون شرایط مثل قبل نیست، دیگر استخر فقط برای تفریح و ورزش نیست، اکنون بسیاری استخر را به بخش‌های آموزشی از برنامه روزمره خود قرار می‌دهند و بسیاری از پزشکان برای درمان برخی دردها استخر و شنا کردن را به بیماران توصیه می‌کنند و این نکته باید در نظر گرفته شود با این رشد تقاضا در راستای تأمین این نیازها هم اتفاقات مثبتی رقم بخورد.» یکی دیگر از شهروندان هم در درخواستی تقاضای اجرای چمن

V

هفته نامه محلی مردم مشهد / شماره ۳۴۳ / پنجشنبه / ۲۸ شهریور ۹۸

آی خبر

۱۰

با دوچرخه از ملت تا میدان شهدا

مجتبی بهاروند، رئیس کمیسیون عمران، حمل و نقل و ترافیک، به همراه علیرضا شهریاری، عضو شورای اسلامی شهر و همراه جمعی از مردم حدفاصل پارک ملت تا میدان شهدا را رکاب زدند.

مجتبی بهاروند در حاشیه این رکابزنی اظهار کرد: بسیار خوش‌حالم که در این مسیر شاهد حضور جمع زیادی از شهروندان بودیم که از دوچرخه استفاده می‌کردند.

وی با بیان اینکه تردد این تعداد دوچرخه‌سوار نشان از استقبال روزافزون مردم دارد، گفت: اگر در هرکاری مداومت به خرج دهیم و پیش قدم شویم، بدون شک موفق خواهیم بود که نمره آن را شاهدیم.

رئیس کمیسیون عمران، حمل و نقل و ترافیک شورای شهر مشهد در ادامه ضمن تشکر از سمن «هم‌رکابان شهری» که همیشه همراه پوشش دوشنبه‌ها و سه‌شنبه‌های بادوچرخه‌است، خاطر نشان کرد: از دیگر سمن‌ها و تشکل‌های مردم‌نهاد نیز انتظار داریم مارادر ترویج و تشویق شهروندان به استفاده از دوچرخه همراهی کنند. بهاروند گفت: سال گذشته سمن‌های بسیاری به شورای شهر و کمیسیون حمل و نقل مراجعه می‌کردند و درباره توجه نکردن مدیریت شهری به دوچرخه گلایه‌مند بودند؛ حال که پیش قدم شده‌ایم امیدواریم همکاری لازم را داشته باشند.

وی در پایان تصریح کرد: تا پایان امسال سعی خواهیم کرد مسیرهای دوچرخه‌را به یکدیگر متصل کنیم؛ عیب‌یابی مسیرهای فعلی و رفع نقص آن‌ها در دستورکار قرار گرفت و امیدواریم تا پایان سال بتوانیم طول مسیرهای ویژه دوچرخه در شهر را به ۲۰۰ کیلومتر برسانیم. ■

اتوبوس دیابت در منطقه ۱۱

با هدف فرهنگ‌سازی و اطلاع‌رسانی در حوزه سلامت و تأکید بر اصلاح سبک زندگی، اتوبوس دیابت در منطقه ۱۱ مستقر شد.

به گزارش شهر آرامحله، اتوبوس دیابت یک مرکز بهداشت و مشاوره بسیار است که با همکاری و حمایت دانشگاه علوم پزشکی مشهد همواره در شهر مشهد در راستای حمایت از حوزه سلامت فعالیت دارد، اکنون و بعد از حدود ۸ ماه دوباره فرصتی فراهم شد تا این اتوبوس در منطقه ۱۱ حضور یابد.

این اتوبوس که با همکاری اداره سلامت و محیط زیست معاونت خدمات شهری و فرهنگ‌سرای ترافیک در ۲ زمان متفاوت در ۲ نقطه دانشجو ۲۹ و مقابل ساختمان شهرداری منطقه مستقر شد خدماتی نظیر تست قند خون، اندازه‌گیری قد و وزن و فشار خون را به صورت رایگان به شهروندان و کارکنان منطقه ارائه کرد.

کارشناسان حاضر در این اتوبوس دفترچه‌های آموزشی نیز در اختیار علاقه‌مندان و مبتلایان به این بیماری قرار داد و توضیحات لازم را ارائه دادند، همچنین مشاوره تغذیه و چگونگی انجام ورزش‌های مفید هم از دیگر آموزش‌هایی بود که به شهروندان ارائه شد. ■

حرف مردم

این ستون به حرف مردم و پیام‌های ساکنان منطقه اختصاص دارد. شهروندان می‌توانند مشکلات محله خود را با شماره تماس ۳۷۲۸۸۸۸۱ با ما در میان بگذارند تا آن را به گوش مسئولان برسانیم.

پل جدید

میرانی: حالا که یکی پس از دیگری کلنگ پروژه‌های عمرانی در شهر زده می‌شود، شهرداری مشهد برنامه‌ای برای ایجاد پل بین بولوارهای متقارن وکیل آباد ندارد؟ حجم ترافیک روی پل‌های هفت تیر، سیدرضی و صیاد در ساعات ابتدای شب خسته‌کننده شده است، ایجاد پل‌های جدید می‌تواند تأثیر زیادی در کاهش حجم ترافیک این منطقه داشته باشد.

آسفالت خراب فرعی‌های تربیت

کاوه: همان‌طور که شهرداری منتظر است یک آجر در خانه‌مان تکان دهیم تا سر برسد و به دنبال عوارض باشد، لطفاً وقتی هم که جدول و پیاده‌رو تخریب می‌شود حرکتی از خود نشان دهد، فکری به حال آسفالت خراب کوچه‌های تربیت بکند.

تمرکز بانک‌ها

جاوید: چه دلیلی دارد که تمرکز بیشتر بانک‌های منطقه در بولوارهای دانش‌آموز، دانشجو و معلم است؟ آیا در آغاز به کار و گرفتن مجوزهای لازم هیچ نظارتی بر کار این بانک‌ها نمی‌شود؟

۱۳

شورای محله در گام سوم

گام سوم انتخابات شورای اجتماعی محللات منطقه ۱۱ در هفته پیش رو با انجام فرایند ثبت نام آغاز می‌شود.

به گزارش شهرآرامحله، رنجبر، کارشناس فرهنگی منطقه، در این باره گفت: «از ابتدای سال ۹۷ بود که ادامه روند فعالیت شورای اجتماعی محللات به شکل سابق مختل شد و تشکیل شورای اجتماعی محللات در قالبی جدید طبق مصوبه شورای اسلامی شهر مشهد در دستور کار قرار گرفت، همان‌طور که قبلاً از طریق رسانه‌ها به اطلاع شهروندان رسانده‌ایم، در هر محله مجامعی داوطلبی تشکیل می‌شود و برای اقشار مختلف و ساکنان محله‌ها نمایندگانی تعیین می‌شوند، ما قبل از این برای محله‌های آزادشهر، شهیدرضوی، سیدرضی و شریف این مجامع را تشکیل دادیم و نمایندگان این محلات در شورای محله تعیین شدند.»

رنجبر ادامه داد: «از ابتدای ماه مهر در اداره فرهنگی منطقه پذیرای شهروندانی هستیم که قصد دارند برای عضویت شورای اجتماعی محللات تربیت، دانشجو، دانش‌آموز، زیباشهر و فارغ التحصیلان داوطلب شوند.»

۱۲

گردو تکانی ملت

مراسم گردو تکانی با هدف ایجاد یک فضای اجتماعی در پارک ملت با حضور شهروندان برگزار شد.

به گزارش شهرآرامحله، عباس سیامکی، مدیر بوستان ملت، در این باره بیان کرد: «ما تعدادی درخت گردو در مرکز پارک ملت داریم که مانند همه فضای سبز موجود نگهداری می‌شوند، زمانی که فصل محصول دادن این درختان می‌رسد، متأسفانه برخی با روش‌های نادرست سعی در چیدن گردو دارند که این موضوع سبب آسیب رساندن به درختان می‌شود، در سال‌های قبل هم این گردو جمع‌آوری می‌شد، امسال تصمیم بر این گرفتیم، همان‌طور که در بهار مراسم توت‌تکانی را برگزار کردیم، مراسم گردو تکانی را هم با حضور شهروندان برگزار کنیم، بنابراین از شهروندان خواستیم تا در یک فضای سالم در کنار یکدیگر جمع شوند و از این محصول بهره‌مند شوند.»

محصول درختان گردو به همت شهروندان و خدمات بوستان ملت جمع‌آوری شد و در ظرفی بین شهروندان توزیع شد.

۱۱

تسریع در امور ارباب رجوع

جلسه شورای اداری شهرداری منطقه با هدف بررسی برنامه‌های در حال اجرا در منطقه، با حضور سعید ریخته‌گر، شهردار منطقه و مسئولان منطقه برگزار شد.

به گزارش شهرآرامحله، در جلسه شورای اداری که با محوریت ارائه گزارش و بررسی برنامه برگزار می‌شود، مسئولان ادارات شهرداری منطقه به بیان و ارائه برنامه‌های زیرمجموعه پرداختند، همچنین در این جلسه درباره چگونگی رفتار با ارباب‌رجوع صحبت به میان آمد.

یکی از موضوع‌های ثابت و همیشگی در ادارات، چگونگی برخورد با ارباب‌رجوع و پیگیری سرعت بخشیدن به انجام امور است، معمولاً این موضوع از آنجا که در صورت اجرای صحیح می‌تواند در زمان شهروندان و همچنین مجموعه کاری صرفه‌جویی کند حائز اهمیت است، از همین رو در جلسه شورای اداری منطقه در این مورد گفت‌وگو و پیشنهادهایی از سوی مسئولان در این باره ارائه شد.

در پایان جلسه بر تسریع در امور ارباب‌رجوع و شهروندان تأکید شد.

پیاوهرو غیرهمسطح

* وضعیت پیاوهرو در مقابل دفتر مهندسی شهرسازی در امامت ۷

۱۴

دریافتی